

Volguts germans: D'avui no paso he decidit escriure. He pasat desde Agost fins al 6 de Novembre sense anar a Barcelona; primer el mes de Cardó, i després una campanya arroquera molt dificultosa (doncs sense maquinària no és possible lluitar amb el temps i amb els homes). sous elevats que per altra part no arriben a cubrir necessitats i poc que cundeixen les hores del home actual, sense màquines. Francament desalentador. Jo aguantant per no perdre tota la cullita he pasat les meves i ara be lo chocant, no compren arroj sino a preu més baix que l'any pasat. Ja veieu doncs que l'agricultura es complicada aquest any 59. Pablo i Sofia varen anar al hotel doncs aquella minyoneta que tenia cuan varen venir, al cap de pocs dies va plantar-nos, en fi tot ha pasat ja. Com esteu? Y Jaume? Disli que podria escriure alguna vegada que ens faria gràcia, i si vol pot fer-ho en francès. L'asumptu Sofia-Arturo segueix igual.

La salut (mes ben dit els nervis) de Pau al hivern milloren. Tenim bastants casos de Polio, ja ens em tornat una gran ciutat. Han tret la caseta del Paseig de Gràcia on s'agafava el tren o sigui que ha quedat un carrer Aragó magnífic, i a la Plaza de Cataluña han posat dos grans surtidors; t'ho comunico perquè ja saps que aquesta pobra plaça mai està acabada del tot, es veu que això son destins. Penso que ja devem estar preparant el Nadal doncs falta ja solament un mes. Aquí encara no s'en veuen sintomes, estem molt paradets enguany, potser s'animarà més endavan.

Per a Renée Jaume i per a tu abraçades de la vostra germana

[Signatura]

El papa força bé dintre els seus 82 anys. Ja n'he fet 50 i francament em sembla imposible